

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 81.
De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 20 JUNI.

Een nieuw stelsel van liberale kiezing.

De Deutsche bladen melden, dat de onderprefect van het district Hunfeld (Hessen), na geweigerd te hebben den meier der gemeente Nurt te erkennen, eenen inwoner, twee maal herkozen, en eenen andere, dien de bevolking had aangeduid, een besluit heeft doen afkondigen, strafvend met eene boete van 6 mark al degenen, die niet zouden stemmen, en met 3 mark degenen, die voor eenen der twee niet erkende meiers zouden stemmen...
Deze Bismarcksgezinde onder prefect verdient onbetwisbaar eereid van al den Geuzenbond van België uitgeroepen te worden. Op eenige liberale banketten uitgenoodigd, onder voorzitting van den heer Frère of van den heer Bara, zal hij zekerlijk de dappere tafelgasten veel plezier geven, met hun zijn stelsel wijs te maken.

Men leest in 't *Fondsblad* van Gent:
De *Internationale* begint te woelen. Het schijnt dat zij van de onrust, die in 't land heerscht, gebruik wil maken, niet om 't spel der liberale te spelen, die zij evenzeer haat als de katholieken, maar om eene republikeinsche beweging te beginnen. Vandaar, dat men gisteren avond vele vreemde gezichten te Gent opmerkte, en dat men, voor de eerste maal, de *Marseillaise* zong, 't lied der republikeins.

Het is daar, dat de wanorde noodlottig eindigen moet; maar 't is het liberalisme niet, dat er voordeel zal uit trekken!

In Antwerpen houdt men de beweging gaande, door het gerucht te verspreiden, dat 't Ministerie van zin is, af te treden.
Af te treden, waarom?
En voor wie?

Wij mogen aankondigen, dat, verre van heen te gaan, het kabinet sterker dan ooit, besloten heeft al de maatregelen te nemen, noodig tot de verzekering der orde en wettelijkheid.

Wij vernemen uit goede bron, dat de Koning diep verontwaardigd is over het gedrag der geuzen vooral te Antwerpen, en dat hij den Gouverneur dier provincie ernstig heeft aangemaand alles aan te wenden om de woeling spoedig te doen ophouden.

De *Indépendance* en andere groote organen der liberalen partij preken de rust aan, en denken, dat men goed zou doen te wachten tot het liberalisme, door stemming, kan herwinnen wat het verloren heeft. Men ziet dat al die baldadigheden den droevigen toestand van die partij gedurig verslechteren, en haar in de achting doen dalen van het binnen- en het buitenland.

Ook de *Journal des Débats* van Parijs, komt met kracht tegen de baldadigheden op, welke in naam van het liberalisme ten onzen worden gepleegd.

Kieskronijk.

Men leest in den *Courrier*:
Men meldt ons dat de betwistingen, betreffende de verkiezing te Philippeville, van M. Mineur, zeer ernstig zijn en gegrond op beweegredenen, welke de verkiezing verzerken van M. Van de Stegen, katholieke kandidaat.

Van den eenen kant heeft men een zeker getal briefkens, ongedigd verklaard, op welke de naam van M. Van der Stegen met violetkleurigen inkt was geschreven.

Men heeft zich er op gegrond, dat de kieswet eischt, dat de briefjes met zwarten inkt moeten geschreven zijn.

Integendeel heeft men een zeker getal briefjes, dragende den naam van M. Mineur, en geschreven met denzelfden inkt, welke te Philippeville zeer in gebruik is, niet vernietigd. Men zal ze dus allen moeten vernietigen of allen geldig verklaren, en in beide gevallen blijft de meerderheid aan M. Van der Stegen.

Van een anderen kant, meldt men ons, is de verkiezing van M. Van der Stegen, in plaats van die van M. Mineur verzekerd. Het hureel had een veertigtal briefkens vernietigd, waarop stond; *graaf* Van der Stegen. Men had hiervoor eenen almanak van den adel geraadpleegd, die eenige jaren oud is en waarin die naam niet te vinden is; doch diezelfde almanak van het tegenwoordig jaar, bevat den naam van M. Van der Stegen. De titel is dus niet betwisbaar en de veertig vernietigde briefjes moeten als geldig zijnde worden gerekend.

De ministeriele meerderheid zal dus in het geheel niets hebben geleden door de wetgevende kiezing; integendeel zal zij met een stem zijn vermeerderd.

Mijnheer,

De liberale gazetten maken veel ophef over hunne nederlaag; zij willen, kost wat kost, aan het roer zijn; alle recht onder de voeten trappende, spreken zij van getrouwheid aan de Constitutie, maar op conditie, dat zij meester zouden zijn om ze te exploitéeren op hunne manier. Zij

geven nu voor, dat de steden het hoofd moeten bukken voor den buiten, dat zij dit niet mogen gedoogen, enz. enz.

Ik wil eens die praters aantoonen, tot hoe verre hunne verlichting strekt. De steden (schrijven die betaalde pennelekkers) zijn het verlichte volk van het land, en de boeren zijn domkoppen. Maar hadden deze te Antwerpen vooz de liberalen gestemd, ze zouden de verstandigste bollen van de wereld geweest zijn.

Nu, die steemannen zijn verlicht, waarin? Bestaat de verlichting, in Geuzencomplimenten te maken gelijk men er dagelijks hoort? In de kunst van ruiten te breken een dubbel huishouden te hebben, en alzoo vrouw en kinderen te bestelen?

Nemen wij nu het getal kiezers in de stad; hoeveel boeren zijn er in Gent niet, die kroeg en herberg houden, geene 100 fr. hebben, welke hun toebehoort, en gedwongen worden te kiezen, niet van de pastoors, maar van geuzen?

Is dat het verlichte volk?

De grootste lawijtmakers zijn een handvol heerkens, die te lui of te dom zijn om te werken en op rekening van een ander moeten leven. Studdeeren op eens anders beurs, en achter een plaatske loopen; voegt daarbij wat schoolmeesters, die pleiten voor het liberalisme... Cicero pro domo.

Gent telt 4,800 kiezers, op eene bevolking van omtrent 130,000 zielen, en op den buiten slechts 2,800, op eene bevolking van 183,000 zielen. In de stad is men kiezer met een herbergke, waar er ten hoogste voor 50 fr. meubelen te vinden zijn; daar integendeel vele landbouwers met 50,000 fr. fortuin, nog geen kiezer zijn?

En de geuzen schreeuwen, dat zij de slaven van den buiten zijn; zouden misschien de 183,000 zielen moeten bukken, en de wet ontvangen van eenige stedsche ongeletterde kroeghouders?

Verlichting, intelligence! roepen zij. Ik heb niet gestudeerd om 't opeter van het gouvernement 't te worden, noch voor doctoer, noch voor advokaat. Maar ik zou weleens willen weten of die advocaten vergulde bedelaars en herbergpilaren zouden bekwaam zijn om zooveel verstand te toonen voor het landbouwerk, als mijnen jongsten koewachter.

Ik geloof, dat elk in zijn vak verstand en vernuft kan hebben:

Maar wat aangat om te beseffen, voor welke partij wij moeten stemmen, hebben wij zelfs geen pastoor noodig, dit verwijt is vals! De buitenlieden kennen immers sedert enige jaren (en vooral sedert de zaak te Oostakker!) de liberalen zo goed, dat zij geene inlichtingen er moeten over ontvangen. De geuzen hebben zichzelf den hune werken al te wel laten kennen.

Aanvaard, enz.

Een landbouwer van Zwijnaarde.

De klopping is nog gansch warm, en ze beginnen alweer, les chevaliers de la blague.

De *Journal de Liège* doet opmerken, dat het geheele kiezerskorps over twee jaren zijne denkwijze zal kunnen doen kennen over de « clericale politiek, » en dat de overwonnenen van verleden dinsdag alsdan eene schitterende weerwraak zullen kunnen nemen.

De provincien, die verleden dinsdag gekozen hebben, zullen in 1878 moeten overgaan tot de vernieuwing van den Senaat.

« Alsdan zal Antwerpen zijne drie clericale Senators kunnen aan de deur zetten; Brussel den heer de Merode wegstemmen; Nijvel den heer de Robiano vervangen, en Brugge waarschijnlijk den heer Van Caloen. Daardoor zou het clericale ministerie verplicht zijn af te treden, indien — wat niet te betwijfelen valt — de provincien Luik en Henegouw hunne laatste clericalen wegwijferen. Om tot dien uitslag te geraken, zou het niet eens noodig zijn, dat Gent zijne zes clericale representanten op de straat zette, iets wat nogtans te verwachten is. »

« Allo, jongens! gaat zoo voort... Een brochurek daarbij van den heer Defré — en de toer is gespeeld. »

Stads- & provincie nieuws.

M. Verkissen, vrederechter te Tongeren, is lid benoemd van de besturende commissie van het gevangenhuis van Tongeren in vervanging van M. Schaetzen overleden.

De doctoer MOOREN zal te Luik zijn den 23 en 24 juni in het Hôtel de l'Europe.

Baldadigheden te Antwerpen.

Weer werden de straten van Antwerpen door-kruist door benden straatjongens, schoolknapen, studenten, klerken en schoelien, onder het zingen van de schandelijkste, oproerstokende gezangen en het dreigend zwaaien met den knuppel.

De nieuwsgierigheid had alweer groote volksmassas te been gebracht en toen den avond begon te dalen, had de stad nogmaals het drukke, levendige uitzicht, dat zij sedert de Kamerkiezing elken avond vertoont.

De burgerwacht was ditmaal eerst tegen 8 ¹/₄ ureopperoepen en deze bevond zich zoovoldig mogelijk op de verschillende haar aangeduide punten der stad, alwaar men vreesde de aanran-

dingen te zien plaats grijpen of vernieuwd te worden.

Ditmaal waren het echter de burgerwacht, de stedelijke politie en de gendarmerie niet meer alleen, die op het bevel der gemeente-overheid de rust zouden handhaven; beraden burgers hadden uit vrije beweging de taak op zich genomen meê te waken, tot het beletten der baldadige feiten, welke sedert eenige dagen de algemeene verontwaardiging hebben gaande gemaakt.

Zoo noemt men ons meer dan eene plaats, waar moedige burgers de wacht hebben gehouden tot laat in den nacht.

Een staaltje van hetgeen wij zooveen zegden, heeft de geuzerij gisteren avond ondervonden, toen de geuzen onder het uitbuideren van allerlei bedreigingen, de herberg de *Belgen Leeuw*, het lokaal der afdeling van den *Nederduitschen Bond*, in de 4^e wijk, wilden komen aanvallen.

Niet zoodra hadden de geuzen een aanvang gemaakt met het werpen van steenen in de venster-ruiten, of er viel hun een ontzagelijke hagel van steenen en dakpannen op het lijf.

Het ware burgers, die ter verdediging van dit lokaal, hetwelk door de geuzerij wat al te hevig aangerand was, op de bovenste verdiepingen, tot zelfs op het dak, hadden post gevat.

Huilend en tiend was de bende genoodzaakt de vlucht te nemen, twee hunner makkers achterlatende, die men erg gewond heeft opgenomen en weggedragen. Een groot getal der oproermakers ontving kneuzingen en wonden, door de vallende dakpannen en steenen.

De 4^e wijk verwachtte het bezoek der geuzen en had zich, zoo schijnt het, goed voorzien om de bende te ontvangen.

Nieuwe baldadigheden.

Men leest in het *Handelsblad* van Antwerpen: De stad is rustig en kalm geweest. De processie is des voormiddags, onder den toeloop van eene tallooze bevolking uitgegaan en trok door de aangeduide straten. De geuzen hebben zich stil gehouden: zij beweeren zelfs — doch de komedie is al te groot! — dat zij de processie... beschermd hebben. Laat ons de schouders voor dit alles optrekken en doorgaan... De processie vond bescherming in de ware bevolking van Antwerpen, en dat was haar genoeg.

Zelden zag men eene schooner en treffender plechtigheid; het was het oude, het ware Antwerpen, dat zich andermaal in al zijnen luister, in zijn eigenaardig en echt vlaamsch karakter vertoonde.

Men kent al het grootsche van die kerkelijke plechtigheid op de Groote-Markt en op de Meir — een toneel, altijd nieuw, altijd prachtig, altijd treffend.

Des avonds was de stad rustig en kalm: doch de beweging der geuzen verplaatste zich naar den buiten. Reeds twee of driemaal hebben de geuzen naar Berchem en Borgerhout gewild, doch de twee burgemeesters aldaar hebben hunne voorzorgen genomen.

Men heeft dan ook een bezoek gebracht aan het naburige Hoboken. Daar hadden de geuzen een feest aangekondigd, te geven door den *Van Maerlant-skring*, en waarop zekere voorlezer, moest komen afgeven wat hij reeds te Boom verteld had.

Zeker, het staat de geuzen vrij de beweging voort te zetten; doch in den toestand, waarin zich de geoederen bevinden, kan iets dergelijks niet bijdragen tot de propaganda hunner denkbeelden.

Laat ons de gebeurtenissen kalm en onpartijdig vertellen: De geuzen gingen dus naar Hoboken; doch de *Ware Sinjoren*, door eenen persoon — wij weten niet wie — hiervan verwittigd en denkende dat men het daar tegen de eigendommen van de Meetingisten gemunt had, sloegen met een zeker getal denzelfden weg in, doch in kleine groepen.

De geuzen hebben op den buiten een heel slechte reputatie gekregen, en, men moet bekennen, die slechte faam hebben zij ook ten volle verdiend. De *Sinjoren* werden buiten zeer slecht ontvangen, omdat de Hobokenaars dachten dat het geuzen waren.

Het geroep van *leve de sjap* door de pachters aangegeven, werd door de *Sinjoren* beantwoord door den kreet van *leve de Meeting, leve Malou*.

Gelukkig verston men elkander verbroederde men onder het zingen van den *Vlaamschen Leeuw*.

De *Ware Sinjoren* zich verdeeld hebbende en velen naar de stad terug gekeerd zijnde, werden zij door verklieden van de werf Cockerill aangevallen, en, ten gevolge der afzondering, het dorp uitgedreven.

Die welke langs den Boomschen-Steenweg terugkeerden, werden aangevallen door de geuzen, welke in grooten getalle van Antwerpen kwamen opzetten.

Aan het *Spieken* kreeg het gevecht een gevaarlijk aanzien; zekere P....., zoo verklaren getuigen, loste een revolvershot, waarop een der *Ware Sinjoren*, die afgesneden van zijne makkers, door meer dan twintig anders omringd was, insgelijks een pistool trok en in de lucht schoot.

De laatste werd aangehouden, de eerste niet. Het parket was op den Boomschen-Steenweg aanwezig en handelend onmiddellijk. De geuzen zijn, van Hoboken uit, in verschillende richtingen vertrokken. Eene bende te Berchem aanlandende, heeft de burgemeester haar verwittigd, dat zij in de gemeente de gewapende macht zouden vinden,

Ook hebben zij het niet gewaagd den weg naar het dorp door te zetten.

TE BRUSSEL.

Op het signaal, door de liberale drukkers gegeven, hebben de wanorders te Brussel totaal opgehouden.

Zaterdag avond was alles rustig. Gedurende een of twee uren van den nacht is er eenig gewoel geweest voor den *Katholieken Kring* en in de Sint-Huybrechtsgraandierij.

Een gedeelte der burgerwacht was onder de wapens en deed den dienst.

Gedurende den laatsten nacht, zegt de *Courrier de Bruxelles* van gisteren, hebben er eenige afzonderlijke feiten van geweld plaats gehad.

Op den hoek der Sientelstraat en van den Vlaamschen steenweg hebben de geuzen een St-Rochsbeeld verbrijzeld, evenals de ruiten van het kapeleke waarin dit beeld stond.

Vrijdag werden drie Broeders der Kristelijke scholen achtervolgd, door eene bende schoelies van knuppels gewapend. Drie Broeders behagden zich naar de scholen der Finistère-parochie.

Aan de Kanonstraat gekomen meenden deze ellendige kerels een dezer weerlooze priesters naar te slaan, toen twee stevige brouwersgasten kwamen toegesprongen en met hunne zweepen in eenige oogeblikken de bende hadden uit elkander gekletst.

Dien zelfden dag, toen de kinderen der Kristelijke scholen, door de Broeders werden ter kerk geleid, en voorbij een huis der Koolstraat gingen, werd op eens eene groote poort geopend, een heer kwam buiten gesprongen en wierp al bulderend de kinderen van het gaanpad. « *Ik verbied u*, riep hij zoo hard hij kon, op mijnen trottoir te gaan!

BUITENLAND.

Frankrijk.

ZONDERLINGE LUCHTREIS.

Een alzeronderlingst voorval heeft gisteren plaats gehad in het dorpie Yverres, nabij Parijs. Twee luchtreizigers, MM. Sivant en Chaussé, hadden onder hun toezicht, hunnen ballon *le Français* met gaz laten vallen en stonden geveerd om in de schuit te stappen, toen op eens midden in de groep verklieden een overgroot scheepershond kwam gesprongen die er alles behalve vriendelijk uitzag eu al de kenteekens der razernij schein te vertoonen.

Al de omstaanders slaakten een kreet van schrik; doch de hond, in plaats van iemand kwaad te doen, vipte met eenen sprong in het schuitje en bleef daar dreigend op zijne achterpooten zitten. Snijdt de koord los! riep M. Chaussé. Een hovenier met name Payen, die zich onder de aanwezigen bevond, volbrakte het bevel en de ballon vloog pijlsnel in de lucht tot op eene ontzaglijke hoogte. Vijf minuten later was hij met zijn gevreesden reiziger in de wolken verdwenen en tot nu toe is men niet te weten gekomen wat er verder van geworden is.

ONDERAARSCHE SPOORWEGEN.

De commissie van den municipalen raad van Parijs, gelast met het onderzoek der verschillende onderwerpen, hetrekkelijk het aanleggen van eenen onderaardschen spoorweg, binnen Parijs, heeft het ontwerp van M. Eugène Garnier in aanmerking genomen.

Dit ontwerp bestaat in het verbinden van al de spoorwegen van Parijs met de *Halles Centrales*, bij middel van ijzeren wegen onder den grond. Eene dergelijke combinatie werd reeds vroeger bestudeerd door de ingenieurs van Parijs; dat bewijzen de onderaardsche wegen der *Halles*, waar nevens de gangen voor voetgangers, een steenweg is uitgespaard voor de verbinding der spoorwegen.

Deze voorzorg, zoowel als het in aanmerking nemen van het wetsontwerp-Garnier, toont genoegzaam aan, dat het stadsbestuur eens dit ontwerp hoopt te verwezenlijken, hetwelk het voordeel zou opleveren, de voortbrengselen uit alle streken van Frankrijk rechtstreeks op de markt van Parijs te brengen.

Zulk een overvloed, gepaard met de vermindering van vervoerprijs, zou een gevoeligen afslag teweeg brengen op de hedendaagsche verkoopprijzen. Het ontwerp kan dus niet anders dan voordelig zijn voor de parizer bevolking.

Turkije.

MOORD OP DE MINISTERS.

Ziebieh het officieel der gebeurtenissen, welke te Konstantinopel hebben plaats gehad:

De genaemde Hassan, afkomstig van Circassie, en die vier jaar geleden als luitenant de militaire school verlaten had, was aangeduid om deel te maken van het leger van Bagdad. Op zijn verzoek werd hij te Konstantinopel teruggehouden en tot verschillende ambten gebruikt. Eenigen tijd geleden werd Hassan benoemd tot den graad van adjudant-major en op nieuw naar het leger van Bagdad gezonden.

Hassan zocht en vond voorwendsels om zijn vertrek uit te stellen en werd, ten gevolge zijner kop-